

اعلامیه گروه صدای واحد زنان افغان در راستای صلح به مناسبت دومین سال حاکمیت رژیم آپارتاید جنسیتی در افغانستان

طالبان را به رسمیت نشناسید!

8 اگست 2023

از زمانی که طالبان در تابستان 2021 برای بار دوم در افغانستان به قدرت رسیدند، ظلم و خشونت با ابعاد وسیع و با وحشت و دهشت وصف‌ناپذیر بر زندگی مردم سایه افکنده است. زندگی کردن تحت رژیم اختناق برای همه شهروندان به ویژه برای فعالان حقوق بشر ناممکن شده است. برای اکثریت آنانی که در راستای نهادینه ساختن دموکراسی تلاش کرده بودند، راهی جز مخفی شدن و یا ترک وطن باقی نمانده است.

زنان در دور اول تسلط طالبان بر افغانستان در سال‌های (1996-2001) هم تحت ستم قرار گرفته بودند؛ اما این بار از اگست 2021 بدین سو تبعیض در برابر زنان و ظلم و ستم بر آنان به گونه وحشتناک و غیرقابل تصور شدت یافته است.

زنان بازداشت شده توسط طالبان از [وقایع وحشتناک](#) در زندان حکایت می نمایند. وقتی طالبان آنان را شکنجه می نمودند، آگاهانه اندام های زنانه آنان را هدف قرار می دادند تا علایم جراحات وارد شده نشان داده نشود. همچنان زنانی که به منظور بردگی جنسی ریوده شده بودند تا به عنوان "همسر" برای طالبان خدمت کنند، در صورت مقاومت توسط پولیس امر بالمعروف طالبان به قتل می رسیدند.

برای تشریح دقیق جنبه‌های تبعیض، بخشی از فرامین، اعلامیه‌ها و رهنمودهای طالبان که در برابر زنان وضع شده است و محرومیت آنان را در همه عرصه‌ها اعم از سیاسی، اجتماعی، حقوقی و اقتصادی احتوا می‌کنند، در اینجا به گونه مختصر با استفاده از دو منبع [اینجا](#) و [اینجا](#) بیان می‌شوند:

- 18 سپتامبر 2021: محدودیت تحصیل برای دختران بعد از صنف ششم وضع شد.
- 26 دسامبر 2021: به رانندگان وسایط نقلیه شهری (مردان) دستور داده شد تا زنان را 72 کیلومتر بیشتر بدون محرم و حجاب انتقال داده شوند.
- 27 مارچ 2022: محدودیت دسترسی زنان و دختران به پارک‌ها وضع شد و سفر زنان و حضورشان در پروازهای داخلی و خارجی بدون محرم ممنوع شد.
- 7 می 2022: زنان به پوشش و «حجاب مناسب» ترجیحاً پوشیدن چادری ملزم شدند.
- 21 می 2022: پوشش صورت مجریان تلویزیون اجباری شد.
- 1 جون 2022: دستور داده شد که همه دختران صنوف چهارم تا ششم باید در راه رفتن به مکتب صورت خود را بپوشانند.
- 23 اگست 2022: زنان شاغل در دولت باید از کار خودداری کنند.
- 10 نوامبر 2022: زنان از ورود به کلپ‌های ورزشی ممنوع شدند.
- 11 نوامبر 2022: زنان اجازه ورود به پارک‌ها را در کابل ندارند. اعلامیه کتبی که بعداً در فاریاب منتشر شد، زنان را از حضور در حمام‌های عمومی، کلپ‌های ورزشی و پارک‌های تفریحی منع کرد.
- 21 دسامبر 2022: حق حضور زنان در دانشگاه‌ها به حالت تعلیق قرار گرفت.
- 22 دسامبر 2022: ممنوعیت همه اشکال آموزش برای دختران بعد از صنف ششم وضع شد.
- 24 دسامبر 2022: حق زنان برای کار در سازمان‌های غیردولتی ملی و بین‌المللی به حالت تعلیق درآمد.
- 4 اپریل 2023: زنان افغان از کار کردن در دفاتر سازمان ملل ممنوع شدند.
- 4 جولای 2023: طالبان سالن‌های زیبایی را در سراسر [کشور بستند](#).
- جولای 2023: طالبان زنان را از شرکت در امتحان تخصص طبی [منع کردند](#).
- 19 جولای 2023: طالبان دختران را از سپری نمودن امتحان کانکور [منع نمودند](#).

بدین ترتیب روند زندگی زنان از پایه به صورت سیستماتیک نابود گردیده و باعث می شود تا زنان از جامعه به صورت کامل حذف گردند. زنان حقوق خود را از دست می دهند و با آن اعتماد به نفسشان، صدایشان خاموش می شود.

پیشنهاد شورای حقوق بشر سازمان ملل برای طبقه بندی رسمی ستم بر زنان در افغانستان به عنوان آپارتاید جنسیتی

شورای حقوق بشر سازمان ملل از 19 جون تا 14 جولای 2023 تشکیل جلسه داد که در آن ریچارد بنت، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور افغانستان، گزارش یک گروه متخصصین را در مورد وضعیت زنان افغانستان [پیشکش نمود](#). کارشناسان پیشنهاد می کنند به نوعی که طالبان علیه زنان تبعیض می کنند باید به عنوان نوعی آپارتاید و جنایت علیه بشریت طبقه بندی شود. کارشناسان از کشورهای عضو می خواهند که تحقیقات مناسب را انجام دهند. بنت به ماده 5 (الف) کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد رفع کلیه اشکال تبعیض اشاره کرد که می گوید: «دولت های عضو، اقدامات مقتضی زیر را به عمل خواهند آورد:

الف: تغییر الگوهای رفتاری اجتماعی و فرهنگی مردان و زنان به منظور دستیابی به برانداختن تعصبات، عادات و دیگر روش های عملی که بر طرز تفکر پست نگرایی یا برترینی یک جنس نسبت به جنس دیگر یا نقش کلیشه ای زنان و مردان [مبتنی است](#)».

ما زنان صدای واحد در راستای صلح، از این اقدام شورای حقوق بشر استقبال می کنیم و از دادگاه کیفری بین المللی (ICC) درخواست می کنیم تا با وارد کردن فشار بر طالبان، آنها را ملزم به پاسخگویی کنند. علاوه بر این، یک صدا از نهاد های بین المللی و کشورها درخواست می کنیم که:

- رژیم سرکوبگر طالبان را به رسمیت نشناسند؛ زیرا به رسمیت شناختن طالبان به معنای به رسمیت شناختن آپارتاید جنسیتی است.
- ما نگران هستیم که کمک های بشردوستانه ای که مردم افغانستان به شدت به آن نیاز دارند، به منظور مشروعیت بخشیدن یا حمایت از طالبان استفاده شود، بنا پیشنهاد می کنیم تا میکانیزم های نظارتی در این راستا ایجاد شود.
- ما خواستار تشدید تحریم های شورای امنیت سازمان ملل علیه طالبان هستیم و خواهان لغو آزادی سفر رهبران طالبان می باشیم. همچنان درخواست می نمایم تا دفتر طالبان در قطر که به عنوان یک سفارت فعال در خارج از کشور عمل می کند، بسته شود.
- مردم ما حق دارند حکومت خود را از طریق یک مکانیزم مشروع، یعنی انتخابات دموکراتیک برگزینند، این حق باید توسط جامعه بین المللی محترم شمرده شود. ما پیشنهاد ایجاد حکومت به اصطلاح همه شمول با طالبان را رد می نمایم.
- ما از کشور های عضو اتحادیه اروپا و جامعه جهانی تقاضا می نمایم تا افغان های در معرض خطر را بپذیرند و حفاظت نمایند.